

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 13 september 2022
(OR. en)

12351/22

JAI 1164
VISA 144
MIGR 252
COEST 646

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	13 september 2022
aan:	het secretariaat-generaal van de Raad
nr. Comdoc.:	C(2022) 6596 final
Betreft:	MEDEDELING VAN DE COMMISSIE met richtsnoeren voor de algemene afgifte van visa aan Russische aanvragers overeenkomstig Besluit (EU) 2022/1500 van 9 september 2022 van de Raad betreffende de gedeeltelijke opschorting van de toepassing van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Russische Federatie inzake de versoepeling van de afgifte van visa aan burgers van de Europese Unie en de Russische Federatie

Hierbij gaat voor de delegaties document C(2022) 6596 final.

Bijlage: C(2022) 6596 final

Brussel, 9.9.2022
C(2022) 6596 final

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

**met richtsnoeren voor de algemene afgifte van visa aan Russische aanvragers
overeenkomstig Besluit (EU) 2022/1500 van 9 september 2022 van de Raad betreffende
de gedeeltelijke opschorting van de toepassing van de Overeenkomst tussen de Europese
Gemeenschap en de Russische Federatie inzake de versoepeling van de afgifte van visa
aan burgers van de Europese Unie en de Russische Federatie**

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

met richtsnoeren voor de algemene afgifte van visa aan Russische aanvragers overeenkomstig Besluit (EU) 2022/1500 van 9 september 2022 van de Raad betreffende de gedeeltelijke opschorting van de toepassing van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Russische Federatie inzake de versoepeling van de afgifte van visa aan burgers van de Europese Unie en de Russische Federatie

1. Op 9 september 2022 heeft de Raad een besluit aangenomen betreffende de volledige opschorting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Russische Federatie inzake de versoepeling van de afgifte van visa aan burgers van de Europese Unie en de Russische Federatie (hierna “de Overeenkomst” genoemd)¹. Het besluit van de Raad is in werking getreden op de tweede dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en van de kennisgeving aan de Russische Federatie. Dat besluit verving Besluit (EU) 2022/333 van de Raad.
2. Het besluit van de Raad schort de toepassing van alle bepalingen van de Overeenkomst op ten aanzien van burgers van de Russische Federatie. De visumversoepelingen voor Russische burgers zijn niet van toepassing totdat de opschorting is opgeheven. Bijgevolg zullen op Russische onderdanen die een visum voor kort verblijf aanvragen, standaard de algemene regels van de Visumcode² van toepassing zijn.
3. Denemarken en de met Schengen geassocieerde landen (Noorwegen, IJsland, Zwitserland en Liechtenstein) hebben bilaterale visumversoepelingsovereenkomsten met Rusland gesloten, die identiek zijn aan de Overeenkomst. Ingevolge het besluit van de Raad betreffende de volledige opschorting van de toepassing van de Overeenkomst zullen Denemarken en de geassocieerde landen naar verwachting hun bilaterale overeenkomsten opschorten volgens hun respectieve nationale procedures.
4. Gezien de zeer specifieke context waarin de consulaten van de lidstaten opereren en rekening houdend met de algemene context van de niet-uitgelokte en ongerechtvaardigde militaire agressie van de Russische Federatie tegen Oekraïne, alsook met de noodzaak om een geharmoniseerde aanpak van het onderzoek van visumaanvragen in Rusland en gemeenschappelijke oplossingen binnen het Schengengebied te bevorderen, is het bovendien passend en noodzakelijk de lidstaten richtsnoeren te verstrekken over de procedures en voorwaarden voor de afgifte van visa aan Russische aanvragers. Deze richtsnoeren zijn van essentieel belang om bij alle consulaire vestigingen te zorgen voor samenhang, duidelijkheid en transparantie tijdens de visumprocedure ten aanzien van burgers van de Russische Federatie.
5. De niet-uitgelokte en ongerechtvaardigde Russische aanvalsoorlog tegen Oekraïne heeft wijdverbreide gevolgen gehad, waaronder een verergering van de risico's en bedreigingen voor de veiligheid en de openbare orde waarmee de EU wordt geconfronteerd. Het is voor de consulaten van de lidstaten lastiger om het doel te controleren van toeristische bezoeken dan van andere soorten reizen (bv. familiebezoeken), zeker nu de consulaire capaciteit van een aantal lidstaten aanzienlijk is beperkt doordat de Russische autoriteiten het consulaire en diplomatieke personeel van veel lidstaten hebben uitgezet. Voorts bestaat er nog steeds een reëel risico dat personen die beweren te reizen voor toeristische doeleinden, propaganda ter ondersteuning van de Russische aanvalsoorlog tegen Oekraïne zouden kunnen bevorderen of andere subversieve

¹ Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Russische Federatie inzake de versoepeling van de afgifte van visa aan burgers van de Europese Unie en de Russische Federatie (PB L 129 van 17.5.2007).

² Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (PB L 243 van 15.9.2009, blz. 1).

activiteiten ten nadele van de EU zouden kunnen ondernemen. De EU moet echter toegankelijk blijven voor Russische visumaanvragers die voor essentiële doeleinden reizen, zoals met name familieleden van EU-burgers, dissidenten, onafhankelijke journalisten en vertegenwoordigers van maatschappelijke organisaties. In het kader van de volledige opschorting van de Overeenkomst beveelt de Commissie de lidstaten dan ook aan om bij de behandeling van aanvragen voor visa voor kort verblijf van Russische onderdanen rekening te houden met de navolgende overwegingen.

a) Bevoegde lidstaat en consulaire territoriale bevoegdheid voor de behandeling van visumaanvragen

6. De lidstaten moeten er in het bijzonder voor zorgen dat de bevoegdheidsregels van de artikelen 5 en 6 van de Visumcode bij elke visumaanvraag goed worden bekeken en correct worden toegepast. Richtsnoeren voor het bepalen van de bevoegde lidstaat zijn opgenomen in Visumcodehandleiding I, deel II, hoofdstuk 1³. Indien de lidstaat die de aanvraag heeft ontvangen, niet bevoegd is om de aanvraag te behandelen, moeten de volledige aanvraag en alle bewijsstukken worden teruggestuurd en moeten de visumleges worden terugbetaald. Om visumshopping tussen verschillende consulaten te vermijden, moet de aanvrager naar het consulaat van de bevoegde lidstaat worden verwezen.
7. Overeenkomstig artikel 6 van de Visumcode mag een aanvraag alleen worden onderzocht door het consulaat van de bevoegde lidstaat in het ambtsgebied waarvan de aanvrager legaal woonachtig is. Daarom mogen lidstaten niet automatisch visumaanvragen voor een kort verblijf of voor doorreis aanvaarden van burgers van de Russische Federatie die zich in een derde land, zoals Servië, Turkije of de Verenigde Arabische Emiraten, bevinden. Deze aanvragers moeten worden doorverwezen naar het consulaat dat bevoegd is voor hun woonplaats, die gewoonlijk in de Russische Federatie zal liggen. Uitzonderingen kunnen worden gemaakt op grond van artikel 6, lid 2, van de Visumcode en de richtsnoeren in Visumcodehandleiding I, deel II, punt 1.8, met name in geval van schrijnende gevallen en om humanitaire redenen (bv. voor familiebezoek in verband met plotselinge ernstige ziekte van een in de EU woonachtig familielid, dissidenten, mensenrechtenactivisten).

b) Procedurele aspecten voor het indienen van een verzoek in Rusland in de huidige situatie

8. Doordat de Russische autoriteiten het consulaire en diplomatieke personeel van veel lidstaten hebben uitgezet, beschikken de lidstaten thans over aanzienlijk minder consulaire capaciteit voor het behandelen van door Russische onderdanen ingediende aanvragen voor visa voor kort verblijf. Bovendien leidt de algemene context van de Russische aanvalsoorlog (toegenomen militair optreden van Rusland, propaganda, verhoogde risico's voor de veiligheid en de openbare orde van de lidstaten) ertoe dat er strengere eisen moeten worden gesteld aan Russische onderdanen of bepaalde categorieën daarvan. Een dergelijke situatie zou de lidstaten ertoe kunnen nopen hun procedures aan te passen, zonder afbreuk te doen aan een behoorlijke behandeling van elk afzonderlijk verzoek. Dit zou kunnen worden bereikt door:

³ Bijlage bij Uitvoeringsbesluit C(2020) 395 van de Commissie van 28 januari 2020 tot wijziging van Besluit C(2010) 1620 definitief van de Commissie, met betrekking tot de vervanging van de handleiding voor de behandeling van visumaanvragen en de wijziging van afgegeven visa (Visumcodehandleiding I).

a. Het vaststellen van prioriteiten bij het inboeken van een afspraak voor het indienen van een visumverzoek

9. Artikel 9, lid 2, van de Visumcode bepaalt dat de lidstaten van aanvragers kunnen verlangen dat zij om een afspraak verzoeken. De wachttijd tot de afspraak dient in de regel ten hoogste twee weken te bedragen, te rekenen van de datum waarop om de afspraak is verzocht. Als gevolg van het personeelstekort bij de consulaten van de meeste lidstaten kan het momenteel zeer moeilijk zijn voor de lidstaten om deze regel na te leven.
10. Daarom is de Commissie van mening dat de lidstaten bij het inboeken van afspraken minder prioriteit moeten geven aan kandidaten die geen essentiële reden hebben om te reizen.

b. Termijn waarbinnen een beslissing over een visumaanvraag moet worden genomen

11. Gezien de huidige situatie is het zaak alle aanvragen van Russische onderdanen grondig te onderzoeken. De Commissie is van mening dat de lidstaten, indien nodig, ten volle gebruik moeten maken van de mogelijkheid om de termijn voor het nemen van een beslissing over een visumaanvraag te verlengen tot 45 dagen, overeenkomstig artikel 23, lid 2, van de Visumcode.
12. De Commissie benadrukt ook dat het verlengen van de termijn voor het nemen van een beslissing over aanvragen voor bepaalde categorieën aanvragers, d.w.z. personen die geen essentiële reden hebben om te reizen, en met name personen die een visum aanvragen voor toeristische doeleinden of personen van wie de reis niet urgent is, het ook mogelijk zou kunnen maken om binnen een kortere termijn beslissingen te nemen voor personen die wel een essentieel reisdoel hebben of zich kunnen beroepen op de bepaling inzake gemotiveerde spoedeisende gevallen, zoals vereist op grond van artikel 23, lid 2 bis, van de Visumcode, bv. om humanitaire redenen.

c. Het verzoeken om aanvullende bewijsstukken of het beperken van het soort documenten dat in het kader van de visumaanvraag als bewijsstuk wordt aanvaard

13. Niettegenstaande de geharmoniseerde lijst van bewijsstukken die aanvragers in Rusland moeten overleggen (Uitvoeringsbesluit van de Commissie van 6.6.2016 [C(2016) 3347 final]) en in afwachting van de eventuele wijziging ervan, zou het in de huidige situatie gerechtvaardigd zijn dat de consulaten van de lidstaten bij de behandeling van een aanvraag voor bepaalde categorieën Russische onderdanen om aanvullende documenten verzoeken, teneinde een hoog niveau van toezicht te waarborgen, met name wat betreft mogelijke bedreigingen voor de openbare orde en de internationale betrekkingen.
14. Indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken dan wel over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, of over de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager, met name wat het doel van de reis betreft, moet een dergelijke aanvraag worden afgewezen overeenkomstig artikel 32, lid 1, punt b), van de Visumcode en in het VIS worden geregistreerd overeenkomstig artikel 12 van de VIS-verordening⁴, zodat daarvan voor alle consulaten een aantekening zichtbaar blijft, zoals gebruikelijk is voor alle visumweigeringen.

⁴ Verordening (EU) 2021/1133 van het Europees Parlement en de Raad van 7 juli 2021 tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 603/2013, (EU) 2016/794, (EU) 2018/1862, (EU) 2019/816 en (EU) 2019/818 wat betreft de voorwaarden voor toegang tot andere EU-informatiesystemen met het oog op het Visuminformatiesysteem (PB L 248 van 13.7.2021, blz. 1).

15. Indien een aanvraag wordt afgewezen op grond van artikel 32, lid 1, punt b), van de Visumcode omdat er redelijke twijfel bestaat over het doel van de reis en over de bewijsstukken of verklaringen van de aanvrager (bijvoorbeeld omdat deze beweert student te zijn of naar een begrafenis te gaan terwijl het doel van de reis toerisme is), beveelt de Commissie bovendien aan om, indien de lidstatelijke wetgeving dit toestaat, een inreisverbod uit te vaardigen en overeenkomstig artikel 24 van Verordening (EG) nr. 1987/2006⁵ een signalering in te voeren in het Schengeninformatiesysteem (SIS) met het oog op weigering van toegang en verblijf.

d. Voorafgaande raadpleging overeenkomstig artikel 22 van de Visumcode

16. Een lidstaat kan, wegens een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de internationale betrekkingen, de centrale autoriteiten van andere lidstaten vragen om zijn centrale autoriteiten te raadplegen in verband met de afgifte van visa aan Russische onderdanen of specifieke categorieën daarvan en in individuele gevallen bezwaar maken tegen de afgifte van één visum voor het hele Schengengebied. In dat geval moet, indien de lidstaat waarbij de aanvraag is ingediend overeenkomstig artikel 25, lid 1, punt a), ii), niettemin besluit een visum af te geven, het gaan om een visum met territoriaal beperkte geldigheid (geldig voor het grondgebied van de lidstaat van afgifte of, bij wijze van uitzondering, voor het grondgebied van meerdere lidstaten, mits deze daarmee instemmen).
17. Een lidstaat die verzoekt om te worden geraadpleegd, moet de Commissie daarvan krachtens artikel 22, lid 3, van de Visumcode in kennis stellen.

c) Beoordeling van door burgers van de Russische Federatie of in Rusland ingediende visumaanvragen

Overigens zijn de volgende elementen reeds opgenomen in de richtsnoeren C(2022) 3084 van 5 mei 2022:

18. In het licht van de huidige economische en politieke situatie in Rusland dienen de lidstaten bijzondere aandacht te besteden aan de beoordeling of een aanvrager een risico vormt voor de veiligheid van de lidstaten en te bepalen of aan de toegangsvoorwaarden is voldaan, overeenkomstig artikel 21 van de Visumcode en de richtsnoeren in Visumcodehandleiding I, deel II, hoofdstuk 6. Hierbij moeten in het bijzonder de volgende elementen in overweging worden genomen:
- i. **Medische reisverzekering:** het is de verantwoordelijkheid van het consulaat om te bepalen of de door de aanvrager voorgelegde verzekering toereikend is overeenkomstig artikel 15 van de Visumcode. De aandacht wordt gevestigd op de bepalingen van artikel 15, lid 5, op grond waarvan consulaten moeten nagaan of aanspraken jegens de verzekeringsmaatschappij in een lidstaat kunnen worden verhaald. In het geval van door Russische verzekeraars uitgegeven polissen kan een dergelijke verzekering als ontoereikend worden beschouwd als gevolg van de beperkende maatregelen van de EU die momenteel van kracht zijn. In dergelijke gevallen kunnen de lidstaten van aanvragers verlangen dat zij

⁵ Verordening (EG) nr. 1987/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II) (PB L 381 van 28.12.2006, blz. 4).

een medische reisverzekering overleggen die is afgegeven door verzekeraars buiten de Russische Federatie.

- ii. **Nagaan of de aanvrager aan de toegangsvoorwaarden voldoet en dit naar verwachting het geval zal zijn gedurende de gehele beoogde geldigheidsduur van het visum:** de economische instabiliteit, de beperkende maatregelen en de politieke ontwikkelingen in Rusland kunnen de kans vergroten dat de aanvragers na verloop van tijd niet langer aan de toegangsvoorwaarden zullen voldoen. In dergelijke gevallen moet worden overwogen visa met een kortere geldigheidsduur en/of visa voor één binnenkomst af te geven in plaats van meervoudige visa. De aandacht wordt gevestigd op artikel 24, lid 2 bis, van de Visumcode, waarin is bepaald dat de geldigheidsduur van het afgegeven visum in individuele gevallen kan worden verkort, wanneer er redelijke twijfel bestaat of voor de gehele periode aan de toegangsvoorwaarden zal worden voldaan. Als gevolg van de verslechterende omstandigheden moeten de lidstaten afzien van de afgifte van meervoudige inreisvisa met een lange geldigheidsduur, aangezien het niet zeker is of Russische burgers aan de toegangsvoorwaarden zouden blijven voldoen, met name wanneer het opgegeven doel van de reis toerisme is.
- iii. **Beoordelen van het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheidsduur van het aangevraagde visum te verlaten, zoals bepaald in artikel 21, lid 1, van de Visumcode, onverminderd de mogelijkheid om een visum met territoriaal beperkte geldigheid op humanitaire gronden af te geven:** de huidige situatie in Rusland kan de kans vergroten dat aanvragers overwegen de toegestane verblijfsduur in de EU te overschrijden. In geval van twijfel over het voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten, moet het visum worden geweigerd, tenzij de betrokken lidstaat het nodig acht een visum af te geven (bijvoorbeeld op humanitaire gronden, ten behoeve van dissidenten, journalisten, mensenrechtenactivisten of andere kwetsbare categorieën). In dat geval moet een visum met territoriaal beperkte geldigheid worden afgegeven overeenkomstig artikel 25 van de Visumcode.
- iv. **Beoordelen of de aanvrager over voldoende middelen van bestaan beschikt:** verwacht mag worden dat aanvragers die in Rusland wonen, geen gebruik meer kunnen maken van internationale krediet- of betaalkaarten wanneer zij in de EU reizen. Dit doet twijfels rijzen over hun vermogen om over voldoende middelen van bestaan te beschikken, en dit des te meer wanneer activa worden aangehouden op rekeningen bij banken of andere entiteiten die onderworpen zijn aan beperkende maatregelen van de EU.
- v. **Bij de beoordeling van een visumaanvraag** moeten de consulaten nagaan of de aanvragers banden hebben met personen of entiteiten die onderworpen zijn aan beperkende maatregelen van de EU in verband met acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen. Indien dat het geval is, moet worden beoordeeld of het visum moet worden geweigerd op grond van artikel 32, lid 1, punt a), vi), van de Visumcode. In geval van twijfel kan de Overzichtskaart EU-sancties⁶ een leidraad bieden voor een volledige lijst van personen en entiteiten waarop beperkende maatregelen van de EU van toepassing zijn.

Gezien de moeilijke veiligheidssituatie in Rusland moeten de consulaten van de lidstaten bij de behandeling van door Russische onderdanen ingediende aanvragen niet alleen met de bovengenoemde elementen rekening houden, maar ook met het volgende:

⁶ <https://www.sanctionsmap.eu>; <https://data.europa.eu/data/datasets/consolidated-list-of-persons-groups-and-entities-subject-to-eu-financial-sanctions?locale=nl>

19. **Het is belangrijk dat consulaten nauwgezet controleren of aanvragers kunnen worden geacht een bedreiging te vormen voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de internationale betrekkingen van een lidstaat.** Is dat het geval, dan moet het visum worden geweigerd. In het SIS moet worden nagegaan of de aanvrager met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat. De consulaten wordt aangeraden om, indien mogelijk en in geval van twijfel, uiterst waakzaam te zijn en bijvoorbeeld naast het SIS ook de nationale en Interpol-databanken te raadplegen, overeenkomstig de nationale wetgeving van elke lidstaat. De consulaten moeten er ook rekening mee houden dat verschillende lidstaten overeenkomstig artikel 22 van de Visumcode de eis stellen dat hun centrale autoriteiten worden geraadpleegd bij de behandeling van alle aanvragen die door burgers van de Russische Federatie zijn ingediend.
20. De consulaten moeten bij de behandeling van een aanvraag voor een Schengenvisum **bijzondere aandacht besteden aan bepaalde categorieën Russische aanvragers**, als bedoeld in punt 18, v), en punt 21, voor wie de waarschijnlijkheid van een potentieel risico hoog wordt geacht, en besluiten baseren op een individuele beoordeling.
21. De lidstaten kunnen met name overwegen dat het voor bepaalde categorieën Russische aanvragers zeer waarschijnlijk is dat zij een **potentiële bedreiging zouden kunnen vormen voor de internationale betrekkingen van een lidstaat**. De lidstaten moeten onderzoeken of Russische visumaanvragers die als reisdoel toerisme hebben opgegeven, banden zouden kunnen hebben met of anderszins steun zouden kunnen verlenen aan het regime en derhalve een verhoogd risico zouden kunnen vormen in de zin van het bedrijven van oorlogspropaganda en/of het uitoefenen van lobbyactiviteiten ten gunste van de Russische regering.
22. De lidstaten zouden een brede aanpak kunnen vaststellen wat betreft het bepalen van de factoren die ertoe zouden kunnen leiden dat een persoon als **potentiële bedreiging** wordt aangemerkt. In de praktijk zou dit kunnen betekenen dat als er op basis van een onderzoek van de individuele situatie in de huidige geopolitieke context sprake is van een potentiële dreiging, dit een weigering van het visum tot gevolg zou kunnen hebben.
23. Wat betreft **Russische onderdanen die voor toeristische doeleinden reizen**, is derhalve een zeer strikte aanpak gerechtvaardigd, aangezien het daarbij lastiger is om de redenen voor de reis te beoordelen dan wanneer iemand voor andere doeleinden reist (zoals zakenreizen, familiebezoek of medische afspraken). Bovendien is het mogelijk dat de betrokkene geen banden heeft met een persoon die zich op het grondgebied van de lidstaten bevindt (anders dan bij familiebezoek, zakenreizen of medische afspraken).
24. De lidstaten worden aangemoedigd **meer informatie uit te wisselen** in het kader van de plaatselijke Schengensamenwerking en zo, voor zover mogelijk en in overeenstemming met artikel 48, lid 1, van de Visumcode, te zorgen voor een geharmoniseerde aanpak van de behandeling van in Rusland ingediende visumaanvragen.
25. Er wordt op gewezen dat in de Visumcode derogatiebepalingen zijn opgenomen die de afgifte mogelijk maken van **visa om humanitaire redenen**, om **redenen van nationaal belang** of op grond van **internationale verplichtingen**. De te betalen visumleges kunnen overeenkomstig artikel 16, lid 6, van de Visumcode, worden verlaagd of kwijtgescholden wanneer daarmee culturele of sportieve belangen, belangen op het gebied van buitenlands beleid of ontwikkelingsbeleid en andere vitale openbare belangen of internationale verplichtingen gediend zijn. Van die bepalingen kan gebruik worden gemaakt om **reizen van journalisten, dissidenten, scholieren, studenten en onderzoekers te vergemakkelijken**, aangezien deze categorieën reizigers nu 80 EUR aan visumleges moeten betalen in plaats van 35 EUR, tenzij de leges worden kwijtgescholden of verlaagd overeenkomstig artikel 16, lid 2, 4 of 5, van de Visumcode. Op grond van artikel 19, lid 4, van de Visumcode kunnen aanvragen die niet aan de

ontvankelijkheidsvoorwaarden voldoen, toch worden aanvaard, en op grond van artikel 25, lid 1, van de Visumcode kunnen visa met territoriaal beperkte geldigheid worden afgegeven, ook als niet aan de toegangsvoorwaarden is voldaan. Dit is bijvoorbeeld relevant voor visumaanvragen van **dissidenten, onafhankelijke journalisten, mensenrechtenactivisten en vertegenwoordigers van maatschappelijke organisaties (en hun naaste familieleden)** die niet onder zeggenschap staan van de regering van de Russische Federatie.

26. De regels van Richtlijn 2004/38/EG⁷ betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden blijven van toepassing⁸.

d) Herbeoordeling van geldige visa die in het bezit zijn van burgers van de Russische Federatie

27. Er zijn beperkende maatregelen⁹ vastgesteld met betrekking tot het verbod op binnenkomst in of doorreis via het grondgebied van de lidstaten voor burgers van de Russische Federatie. Het SIS bevat signaleringen van dergelijke burgers die onderworpen zijn aan beperkende maatregelen van de EU en het Schengengebied niet mogen binnenkomen en er niet mogen verblijven. Visa die vóór de inwerkingtreding van het reisverbod aan dergelijke burgers zijn afgegeven en die nog steeds geldig zijn, moeten overeenkomstig artikel 34, lid 2, en artikel 21, lid 3, punt c), van de Visumcode door de lidstaten worden **ingetrokken**, aangezien niet langer wordt voldaan aan de voorwaarden voor de afgifte. Informatie over ingetrokken visa moet in het VIS worden ingevoerd overeenkomstig artikel 13 van de VIS-verordening. De visumhouder moet overeenkomstig artikel 34, lid 6, van de Visumcode in kennis worden gesteld van de intrekking.
28. De lidstaten zouden ook een strikte aanpak moeten vaststellen voor de herbeoordeling van visa die reeds zijn afgegeven aan burgers van de Russische Federatie, uitgaande van de beginselen die worden toegepast bij de beoordeling van nieuwe visumaanvragen van burgers van de Russische Federatie: grondiger toezicht op Russische onderdanen, op basis van een **nieuw onderzoek van de individuele situatie in de huidige geopolitieke context, zou ertoe kunnen leiden dat een persoon als potentiële bedreiging wordt aangemerkt**. Indien blijkt dat niet langer aan de voorwaarden voor de afgifte van een visum wordt voldaan, moeten de lidstaten visa die aan de betrokken burgers zijn afgegeven en die nog steeds geldig zijn, intrekken overeenkomstig artikel 34, lid 2, en artikel 21, lid 1, van de Visumcode. Overeenkomstig artikel 13 van de VIS-verordening moet informatie over ingetrokken visa in het Visuminformatiesysteem (VIS) worden ingevoerd. De visumhouder moet overeenkomstig artikel 34, lid 6, van de Visumcode in kennis worden gesteld van de intrekking. Een visum moet in beginsel worden ingetrokken door de bevoegde instantie van de lidstaat die het heeft afgegeven. Een visum kan door de bevoegde instantie van een andere lidstaat worden ingetrokken; in dat geval worden de autoriteiten van de lidstaat die het visum heeft afgegeven

⁷ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (PB L 158 van 30.4.2004, blz. 77).

⁸ Met name moet weigering van een visum aan een persoon die het recht op vrij verkeer geniet, worden beschouwd als een beperking van dat verkeer. Bij weigering moet derhalve worden voldaan aan de vereisten van hoofdstuk VI van Richtlijn 2004/38/EG, en met name de procedurele waarborgen van dat hoofdstuk.

⁹ Zie met name: Besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB L 78 van 17.3.2014, blz. 16) en Verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB L 78 van 17.3.2014, blz. 6).

van de intrekking in kennis gesteld. Een visum moet bijvoorbeeld worden ingetrokken aan de grens als voor de houder van het visum na de afgifte van het visum een signalering in het SIS is opgenomen. Personen van wie het visum is ingetrokken, kunnen tegen het desbetreffende besluit beroep instellen.

29. Bovendien wordt erop gewezen dat overeenkomstig artikel 30 van de Visumcode **aan het bezit van een visum als zodanig geen automatisch recht op binnenkomst in het Schengengebied kan worden ontleend**. Het feit dat een burger van de Russische Federatie een aan hem of haar afgegeven geldig visum overlegt, doet niets af aan de verplichting van de lidstaten om uitgebreide grenscontroles uit te voeren teneinde na te gaan of aan de voorwaarden voor toegang van artikel 6 van de Schengengrenscode is voldaan, en te waarborgen dat de toegang wordt geweigerd wanneer niet aan die voorwaarden is voldaan.

e) Vigerende bilaterale visumvrijstellingsovereenkomsten met de Russische Federatie

30. De visumverordening¹⁰ bevat een gemeenschappelijke lijst van derde landen waarvan de burgers bij overschrijding van de buitengrenzen van de EU in het bezit moeten zijn van een visum en een lijst van landen waarvan de burgers van die plicht zijn vrijgesteld. Die lijsten zijn opgenomen in de bijlagen bij de visumverordening.
31. Daarnaast is in artikel 6, lid 1, van de visumverordening bepaald dat “[e]en lidstaat kan voorzien in uitzonderingen op [...] de visumplicht [...] ten aanzien van: a) houders van diplomatieke paspoorten, dienst- of officiële paspoorten of speciale paspoorten”. Overeenkomstig artikel 12 moeten de lidstaten mededelen welke maatregelen zij nemen op grond van artikel 6 van de visumverordening. Deze mededelingen worden door de Commissie ter informatie bekendgemaakt.
32. Om de effectiviteit van het besluit van de Raad betreffende de volledige opschorting van de toepassing van de Overeenkomst te waarborgen, moeten de lidstaten ook de toepassing opschorten van bilaterale visumvrijstellingsovereenkomsten met de Russische Federatie die voorzien in visumvrij reizen voor houders van een dienstpaspoot of een speciaal paspoort van de Russische Federatie en die opschorting aan de Commissie melden.
33. De lidstaten moeten toezien op de toepassing en de effectiviteit van de beperkende maatregelen van de EU, ook wanneer er bilaterale visumvrijstellingsovereenkomsten met de Russische Federatie van kracht zijn.

¹⁰ Verordening (EU) 2018/1806 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld (PB L 303 van 28.11.2018, blz. 39).

f) Uitvoering en publieksinformatie

34. Deze operationele richtsnoeren zijn bedoeld om de lidstaten te helpen bij de behandeling van alle aanvragen die worden ingediend door burgers van de Russische Federatie, ongeacht hun woonplaats.
35. Het is aan de centrale autoriteiten van de lidstaten om deze richtsnoeren aan al hun consulaire vertegenwoordigingen over de hele wereld ter kennis te brengen.
36. De lidstaten blijven verantwoordelijk voor het informeren van het publiek over de volledige opschorting van de Overeenkomst (artikel 47, lid 1, van de Visumcode).

g) Follow-up in het kader van de plaatselijke Schengensamenwerking

37. Overeenkomstig artikel 48, lid 1, van de Visumcode zal de EU-delegatie in het kader van de plaatselijke Schengensamenwerking zorgen voor de coördinatie en organisatie van de regelmatige uitwisseling van informatie over de uitvoering van deze richtsnoeren en toezien op de correcte toepassing van de wijzigingen die voortvloeien uit de volledige opschorting van de Overeenkomst. De verslagen van vergaderingen over de uitvoering van deze richtsnoeren moeten worden gedeeld met de centrale visumautoriteiten van de lidstaten, overeenkomstig artikel 48, lid 5, van de Visumcode, en met de Commissie.

